

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 15 - 21 mai 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sărbătoare

Sfinți Împărați Constantin și Elena

sâmbătă, 21 mai 2011

ora 11.00 Sfânta Liturghie

Tăcerea Mariei limbajul eternității

Să stăm în liniște, cu simplitate, pentru a primi darul unei Prezențe.

Să ascultăm contemplând pe cineva care ne vorbește cu limbajul eternității.

Maica lui Isus Cristos, eu nu vin să mă rog.

Nu am nimic să-ți ofer și nimic să te întreb.

Vin, Mamă, doar pentru a te privi.

Să fiu împreună cu tine, aici, unde ești tu.

Ești Neprihanit zămislită pentru că ești Mama lui Isus Cristos.

Doar pentru că tu exiști, Mama lui Isus, fii binecuvântată.

Liniștea Mariei. Liniștea care pătrunde în inima Bisericii, în fiecare creștin, precum un parfum delicat sau ca un ecou care ajunge departe.

Doamne, dă-ne tăcere și atenție în spirit de iubire, capacitatea de a primi Cuvântul și puterea ce vine din tăcere pentru a pune toată existența noastră în serviciul Cuvântului vieții.

Dă-ne, Doamne, acea tăcere care este ecoul Cuvântului de care trebuie să se umple sufletul nostru.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Dan Felician Faur și Iuliana Dejeu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Singur, dar totuși nu singur.

Însuși Domnul nostru a arătat o parte a problemei, și o parte a soluției singurătății când a spus: “Iată vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine” (Ioan 16,32). Când dușmanii Lui au venit asupra Lui, când prietenii lui l-au părăsit, când Crucea se contura ca o realitate crudă, El a spus: “Sunt singur, dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.” Cu alte cuvinte, vin în viață acele momente de singurătate care nu pot fi depășite prin nici un mijloc uman – doar de către Dumnezeu.

De câte ori l-a căutat Isus pe Tatăl Său! L-a căutat singur. Se scula dimineața devreme și urca pe munte pentru a fi aproape de El, pentru a vorbi cu El și pentru a asculta sfatul Lui. Pentru că a fost atât de des singur cu Dumnezeu în rugăciune, El nu a fost niciodată cu adevărat singur. Tatăl a fost cu El. Chiar și în fața acelui simbol al separării și singurătății extreme – moartea – El nu a fost singur. S-a rugat: “Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu” (Luca 23,46).

Când un băiețel urma să fie operat, i-a cerut tatălui său să stea cu el în timpul întregii operații. Când băiatul a fost anesteziat și a adormit, infirmiera i-a sugerat că ar putea să părăsească sala de operație pentru că nu va fi experiență plăcută. Tatăl s-a hotărât să rămână. La sfârșitul operației, a fost răsplătit când fiul său, trezindu-se din anestezie, l-a căutat și văzându-l i-a spus: “Ai rămas, tati!” Una dintre cele mai mari promisiuni ale Bibliei ne asigură că Dumnezeuul nostru este un Dumnezeu care rămâne: “Și vor chema numele lui Emanuel... Cu noi este Dumnezeu” (Matei 1,23). “De voi umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești” (Psalmul 22,4). “Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28,20).

Doi marinari au fost întrebați ce au făcut când a venit știrea capitulării japoneze în timpul celui de-al doilea război mondial. Unul a spus că s-a urcat pe un felinar în Times Square și a strigat cât îl țineau plămânii. Celălalt a spus că a mers într-o biserică să se roage. Cel care i-a intervievat a comentat apoi: “Există mulți oameni care încearcă să își vindece singurătatea urcându-se pe felinare sau mergând în cluburi de noapte și strigând cât îi țin plămânii. În general ei se trezesc cu dureri de cap și foarte răgușiți, mai singuri și mai triști decât erau înainte. Însă mai există alții care au învățat că singurul remediu real pentru singurătate vine din comuniunea cu Dumnezeu...”

“Doamne, nu am om...” i-a spus paralticul lui Isus. Dar avea un OM – Omul Dumnezeu, Isus însuși. Și noi îl putem avea pe Isus ca Prieten și Însotitor în viață, ca să ne întărească, pentru că singuri am fi slabi; să ne dea curaj, pentru că singuri am fi lași; să ne repete promisiunea prezenței Sale, pentru că altfel ne-am pierde în singurătate. “Nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.” Cu această credință vom mai avea totuși probleme, dar vom avea și o Prezență care să ne inspire încredere și cu care să învingem singurătatea.